

Романенко А.О.

СУЧАСНІ МОДЕЛІ ПІДГОТОВКИ УПРАВЛІНСЬКИХ КАДРІВ: ЗАКОРДОННИЙ ДОСВІД

Менеджери – основа будь-якої управлінської системи. В них особливий предмет праці – інформація, і на основі її аналізу та перетворення вони приймають рішення з виконання всіх управлінських функцій.

Згідно з англо-американською моделлю підготовка управлінських кадрів передбачається на базі шкіл бізнесу і шкіл менеджменту, що є у переважній більшості структурних підрозділів більш великих навчальних закладів (зазвичай, університетів). Аналіз створення навчальних планів, програм та їх змісту в університетах Великобританії, зокрема в Оксфорді та Кембриджі, дозволяє стверджувати що загальної тенденції озброєння студентів гуманітарною системою знань переважає, і це стосується не тільки спеціальних теоретичних знань з менеджменту. Технічні та управлінські навички в першу чергу вивчаються на практиці під час виконання функціональних обов'язків у фірмах та компаніях. Вивчення досвіду навчання менеджменту в британських школах менеджменту дозволяє стверджувати, що вони базуються на планах і програмах навчання на виробництві, хоча за всіма іншими ознаками (зокрема, комбінаціями теорії та практики менеджменту, людиноцентрованістю, між предметними зв'язками тощо), схожі на американські. Для набуття практичних управлінських навичок широко використовується так звана ротація управлінського персоналу, при якій кандидат систематично переміщається від одного підрозділу компанії до іншого: між технічними, фінансовими та іншими функціональними службами, між підрозділами компанії в різних регіонах Сполучених Штатів і за кордоном, а також між різними галузевими профілями або підрозділами виробництва всередині фірми [1].

Згідно з японською моделлю підготовка управлінських кадрів передбачається винятково на базі корпорацій і, зазвичай, без відриву від виробництва. В Японії менеджери, як правило, не мають управлінської освіти, в той же час, як і в США, важко реалізувати себе в системі управління будь-якої галузі без звання магістра ділового адміністрування. У рамках університетських курсів студентам читають лише окремі курси з менеджменту, націлені швидше на загальний інтелектуальний розвиток слухача, ніж на підготовку відповідного фахівця. Формами підготовки менеджерів у Японії є: а) навчання у ВНЗ і спеціальних навчальних закладах; б) стажування на курсах підвищення кваліфікації; в) вдосконалення майстерності в умовах практичного керівництва трудовими колективами.

Провідне місце в системі підготовки управлінських кадрів за французькою моделлю відводять спеціалізованим навчальним закладам, так званим вищим комерційним школам. Різницею в цьому випадку є те, що такі школи існують при регіональних торгово-промислових палатах, які відіграють першорядну роль у визначенні спеціальностей і спеціалізації, так само як і у визначенні напрямів розвитку цих шкіл.

Література:

1. Полуяктова О.В. Підготовка менеджерів та практиків управління. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2018. Вип. 21. С. 39-43.

Роботу виконано під керівництвом доцента кафедри Економіки та менеджменту
Дудневої Ю.Е.